Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (judecător E.Bejenaru)
Dosarul nr.2a-1016/2025 (nr. 2- 2-25045727-03-2a-24072025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ
D E C I Z I E

03 februarie 2026 **mun. Bălți**

Completul de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii **Natalia Costaș, Ivan Parii**
Grefier **Cristina Țurcanu, Nadejda Macovei**

examinând în ședință judiciară publică cererea de apel declarată de OCN „Easy Credit" SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Easy Credit" SRL împotriva Oboroc Cristian privind încasarea datoriei

și acțiunea reconvențională depusă de Oboroc Cristian împotriva OCN „Easy Credit" SRL, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive,

împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 01 iulie 2025,

a constatat:

Pretențiile reclamanților:

La 04.04.2025 OCN „Easy Credit" SRL reprezentată de Vîrlan Marian în temeiul procurii 468/PS din 17.06.2024 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Oboroc Cristian prin care a solicitat încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, între OCN „Easy Credit" SRL și Oboroc Cristian, la 01.04.2022, a fost încheiat contractul privind acordarea unei linii de credit cu nr. 0899005639.

Ca urmare a asumării angajamentului, creditorul s-a obligat să pună la dispoziția debitorului o linie de credit în mărime totală de 40 000 lei, iar debitorul în cazul în care a efectuat trageri din linia de credit, s-a obligat să ramburseze cel puțin suma minimă de plată, calculată la data zilei de achitare. Pentru aceasta, debitorul dispune de o perioadă de achitare de 3 zile, în cadrul căreia nu se vor calcula penalități pentru neexecutare în

termen a obligației de plată a sumei minime de plată, suma minimă de plată fiind suma de bani, achitată lunar de către debitor în beneficiul creditorului, care reprezintă 5% din soldul lunar al datoriei, dar nu mai puțin de 2,5% din linia de credit.

A indicat reclamantul că, debitorul a dispus de dreptul de a revoca contractul de credit în termen de 14 zile din data semnării, termenul fiind în decădere în conformitate cu prevederile art. 1054 alin.(2) din CC și art. 18 alin.(2) lit. a) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori. În decursul termenului de 14 zile din data semnării contractului de credit, debitorul nu a solicitat creditorului revocarea contractului privind acordarea liniei de credit. Astfel, debitorul a tras la 28.12.2022 suma de 20 000, fiind achitată suma de 11 418,76 lei.

Creditorul a indicat că, debitorul a încetat să execute obligațiile contractuale, din care considerent a calculat datoria după cum urmează: soldul liniei de credit în mărime de 13 386,90 lei, dobânda calculată în mărime de 1091,88 lei, comision calculat în mărime de 608 lei, penalitatea calculată în mărime de 1 176 lei, iar în total suma de 16 262,78 lei. Or, epuizând calea prealabilă de soluționare a litigului apărut, creditorul s-a adresat cu acțiunea în cauză.

Reclamantul OCN „Easy Credit" SRL a solicitat încasarea din contul lui Oboroc Crisitian a sumei de 16262,78 lei, a taxei de stat în mărime de 700,47 lei și 200 lei taxa de timbru.

La data de 18.04.2025, debitorul Oboroc Cristian reprezentat de avocatul Bălănuța Ion a depus cerere reconvențională împotriva OCN „Easy Credit" SRL, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare, solicitând constatarea caracterului abuziv și declararea nulității pct. 3.02. lit. a) în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 19,50 % anual, pct.3.02. lit.b) ce prevede obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 0,30 % lunar și pct.3.05 lit.b) în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 12.00 lei pe zi, din contractul privind acordarea liniei de credit nr. 089905639.

În motivarea cererii reconvenționale partea reclamantă a indicat prevederile art. 1069 ,1072 alin. (1), 1077 alin.(1) pct.3), 1079 Cod civil și a concluzionat că, debitorul încheind contractul de credit în aceiași zi când s-a adresat nu a fost informat corespunzător despre toate clauzele contractuale, or, creditorul/reclamant nu a prezentat probe ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale cu consumatorul, iar simplul fapt că, ultimul a semnat contractul nu servește temei suficient pentru a constata că, contractul a fost negociat.

Astfel că, reclamantul nu a negociat și nici nu a avut posibilitate să negocieze condițiile contractului, pe cale de consecință considerând că, clauzele prevăzute la pct. 3.02.lit. a) în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de

19,50 % anual, pct.3.02. lit.b) ce prevede obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 0,30 % lunar și pct.3.05 lit.b) în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 12.00 lei pe zi, din contractul privind acordarea liniei de credit nr. 089905639, ca fiind abuzive.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 1 iulie 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit" SRL împotriva Oboroc Cristian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

- s-a încasat de la Oboroc Cristian în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL datoria conform contractului de împrumut nr. 089905639 din 01.04.2022 în sumă de 13 386, 90 (treisprezece mii trei sute optzeci și șase, 90), cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat proporțional părții admise în sumă de 585, 44 (cinci sute optzeci și cinci, 44) lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

S-a admis acțiunea reconvențională depusă de Oboroc Cristian împotriva OCN „Easy Credit" SRL, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive.

- s-a declarat nulitatea absolută a clauzelor contractuale pct. 3.02 lit. a), 3.02 lit. b) și pct. 3.05 lit b) din contractul de împrumut nr. 089905639 din 01.04.2022, încheiat între OCN „Easy Credit" SRL și Oboroc Cristian.

Solicitarea apelantului:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 02 iulie 2025 reprezentantul OCN „Easy Credit" Nicolae Alexanchin a contestat hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 01 iulie 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit" SRL și respingerea cererii reconvenționale declarate de Oboroc Cristian.

Argumentele apelantului:

În motivarea cererii de apel, reprezentantul OCN „Easy Credit" Nicolae Alexanchin a reiterat motivele de fapt și de drept ce au fost invocate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, a subliniat că, între părți a fost încheiat un contract de credit, prin care apelantul a acordat debitorului o linie de credit în valoare totală de 40.000 lei, cu obligația debitorului de a rambursa suma utilizată, dobânda contractuală și celelalte costuri aferente, conform condițiilor contractuale. Debitorul nu și-a executat obligațiile de plată, motiv pentru care creditorul a înaintat acțiune în instanță.

Instanța de fond a admis acțiunea doar parțial, dispunând încasarea unei părți din datorie, însă a respins pretențiile privind dobânda contractuală, comisioanele și penalitățile, considerând aceste clauze abuzive.

Apelantul contestă această soluție, invocând aplicarea eronată a normelor de drept material de către instanța de fond.

În special, se susține că, instanța a calificat greșit clauzele contractuale drept abuzive, fără a respecta criteriile legale prevăzute de Codul civil. În acest sens, se arată că, evaluarea caracterului abuziv nu poate viza obiectul principal al contractului sau raportul dintre preț și prestație, atunci când clauzele sunt formulate clar și inteligibil.

Apelantul subliniază că, dobânda contractuală reprezintă un element esențial al contractului de credit și este stabilită în mod transparent, fiind exprimată într-un limbaj clar și inteligibil.

De asemenea, se indică faptul că, rata dobânzii de 19,50% anual nu depășește limitele legale și este justificată prin raportare la rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei și la condițiile pieței financiare.

În ceea ce privește comisioanele și penalitățile, apelantul argumentează că, acestea sunt prevăzute expres în contract, sunt determinate sau determinabile și respectă plafonul legal. Se arată că, penalitatea stabilită nu depășește limita legală de 0,04% pe zi și că, instanța a confundat noțiunile de dobândă anuală și dobândă anuală efectivă, ajungând astfel la o concluzie eronată.

Totodată, apelantul invocă faptul că, contractul a fost negociat și acceptat de debitor, care a avut posibilitatea reală de a cunoaște și înțelege condițiile acestuia.

Se menționează că, debitorul nu a prezentat probe privind lipsa negocierii sau caracterul abuziv al clauzelor și nici nu a demonstrat o situație de dezechilibru contractual.

Apelantul mai arată că, instanța de fond nu a analizat corect prevederile contractuale referitoare la mecanismul de modificare a dobânzii și la comisioane, ignorând faptul că, acestea respectă cerințele de transparență și predictibilitate impuse de legislație.

În concluzie, apelantul consideră că, hotărârea instanței de fond este nelegală și neîntemeiată, fiind rezultatul unei interpretări greșite a normelor legale aplicabile și a probelor administrate. Prin urmare, solicită admiterea apelului, casarea hotărârii atacate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral, cu încasarea tuturor sumelor datorate conform contractului de credit, precum și a cheltuielilor de judecată.

Poziția părților în ședința instanței de apel:

În ședința instanței de apel, reprezentantul OCN „Easy Credit” Nicolae Alexanchin a reiterat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel,

solicitând casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit” SRL și respingerea cererii reconvenționale declarate de Oboroc Cristian.

Intimatul Oboroc Cristian, avocatul Bălănuță Ion și intervenientul accesoriu Comisia Națională a Pieții Fiananciare în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, procedura citării legale fiind respectată.

Astfel, Colegiul a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părților neprezente şi a dispus examinarea cauzei în absența lor, prin prisma dispozițiilor 379 alin. (2) Cod de procedură civilă. Or, impedimente în acest sens nu s-au stabilit.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând apelul declarat, actele dosarului şi hotărârea atacată, instanța de apel constată că, apelul este neîntemeiat, urmând a fi respins, cu menținerea hotărârii instanței de fond, pentru considerentele ce succed.

Potrivit art.362 alin.(1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de apel constată că, dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 01 iulie 2025 /f.d.49/, astfel, apelul din 02 iulie 2025 /f.d.53/ a fost declarat în termen.

Potrivit prevederilor art.385 lit.a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

În temeiul art.373 alin.(1)-(3) CPC, (1) instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1), (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Art.121 CPC prevede că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a

cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiaşi act normativ prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 130 alin.(1) CPC, statuează că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Articolul 5 alin. (1) CPC declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Din materialul probator rezultă că, la 01.04.2022 între OCN „Easy Credit” SRL și Oboroc Cristian a fost încheiat contractul privind acordarea unei linii de credit nr. 089905639 potrivit căruia, OCN „Easy Credit” SRL s-a obligat să-i acorde lui Oboroc Cristian o sumă bănească cu titlu de linie de credit în mărime de 40 000 lei, ce urma a fi achitat lunar cel puțin suma minimă de plată, iar la expirarea termenului creditului se restituie integral costurile calculate și soldul creditului /f.d.9-16/.

Colegiul civil reține că, pct.3.01 din contract prevede că, a) în condițiile prezentului contract Easy Credit se obligă să pună la dispoziția debitorului, ca urmare a aprobării solicitării de creditare, o sumă bănească cu titlu de Linie de Credit, în mărime de 40 000,00 lei, iar Debitorul se obligă să achite lunar cel puțin suma minimă de plată, iar la expirarea termenului creditului se restituie integral costurile calculate și soldul creditului; b) creditul se trage integral sau parțial, într-o singură tranșă sau în rate de către debitor, în funcție de necesitățile sale; c) debitorul are dreptul de a solicita majorarea liniei de credit după expirarea a 6 luni din data semnării prezentului contract, dacă pe parcursul acestui termen nu a admis restanță la plata obligațiilor contractuale, iar potrivit pct.5.01 lit.b), contractul a fost încheiat pe un termen de 60 luni.

Potrivit pct. 3.02 lit.a), pentru punerea la dispoziţia şi utilizarea de către Debitor a sumei Creditului, acesta se obligă să achite Creditorului, o dobândă contractuală, rata căreia este calculată zilnic, de la suma trasă din Linia de Credit şi va fi restituită de Debitor lunar. Dobânda contractuală se va calcula din ziua tragerii până la data restituirii integrale a sumelor trase, inclusiv. Mărimea anuală a ratei dobânzii, aferente Creditului, în temeiul prezentului contract este de 19,50 %. Rata dobânzii este flotantă. Dobânda va fi achitată de Debitor lunar, fiind inclusă în Suina minimă de achitare. Debitorul va fi informat despre mărimea acesteia prin intermediul mijloacelor de comunicare indicate în Secţiunca 3.04 din prezentul Contract. Formula de calcul al dobânzii este: D = Credit x Rata dobînzii (%) x Nr. zile 365 (sau 366 dupa caz)

Dispozițiile pct. 3.02 lit. b) declară că, Debitorul se obligă să achite Creditorului, pe lângă Dobânda contractuală, un Comision de administrare a Liniei de Credit, care este legat de serviciile Creditorului cu privire la rezervarea sumei din Linia de Credit pentru necesităţile Debitorului, costurile de tragere/debursare a Creditului din Linia de Credit, costuri de tragere şi transmitere a informaţiei despre Debitor, la verificarea şi raportarea acestuia, taxe datorate organului de supraveghere, precum şi costurile datorate administrării aplicaţiilor software, accesul la care este garantat Debitorului. Debitorul va avea, gratis, acces, oricând la situaţia tuturor plăţilor, cu indicarea destinaţiei mijloacelor financiare primite. La fel, acesta va avea acces la cabinetul personal https://client.ecredit.md. Easy Credit va elibera la cererea Debitorului, certificate privind plăţile efectuate, istoria creditară, copii autentificate ale actelor depuse şi va acorda asistentă gratuită pe întreaga perioadă de executare a contractului. La fel, acestea constituie cheltuielile pentru serviciile de administrare a sistemului de evidenţă a plăţilor, inclusiv software şi hardware, criptare, integrare, şi formarea copiilor de rezervă (backup). Rata comisionul de administrare este de 0,30 % lunar, fixă, calculată din mărimea Liniei de Credit. Comisionul de administrare se va calcula din data primei trageri, până la data expirării termenului prezentului Contract. Comisionul de administrare va fi achitat de Debitor lunar, fiind inlcus în Suma minimă de plată. Ca excepţie, Creditorul are dreptul să nu calculeze Comision de administrare, dacă în perioada dintre Zilele de achitare, soldul Creditului a înregistrat valoarea 0, iar Debitorul nu a efectuat trageri.

Pct. 3.05 lit.b) stipulează că, în cazul în care Debitorul nu-şi va respecta obligaţia de restituire, integral şi Ia termen a plăţilor conform Secţiunii 3.04, accsta va fi pus în întârziere şi va achita Creditorului, pe lângă obligaţiunile dc bază, o penalitate în mărime de 12,00 lei pentru fiecare zi de întârziere, dacă legea nu prevede altfel.

Conform dispoziției de plată nr. 2500 din 28.12.2022 Oboroc Cristian a primit suma împrumutului de 20 000,00 lei /f.d.18/.

Dat fiind faptul că, pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale, la data de 27.11.2024 Oboroc Cristian a fost somat de către OCN „Easy Credit” SRL cu referire la necesitatea de a achita datoria în mărime de 16 262,78 lei, inclusiv costuri generate de întârziere /f.d.19/, somația în cauză nefiind recepționat de pârât /f.d.25/.

Ca urmare, la 04.04.2025, OCN „Easy Credit” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Oboroc Cristian prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 16262,78 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 900,47 lei /f.d.4-6/.

La data de 18.04.2025, debitorul Oboroc Cristian reprezentat de avocatul Bălănuța Ion a depus cerere reconvențională împotriva OCN „Easy Credit” SRL, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare, solicitând constatarea caracterului abuziv și declararea nulității pct. 3.02. lit. a) în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 19,50 % anual, pct.3.02. lit.b) ce prevede obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 0,30 % lunar și pct.3.05 lit.b) în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 12.00 lei pe zi, din contractul privind acordarea liniei de credit nr. 089905639 /f.d.32-36/.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 01 iulie 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit” SRL împotriva Oboroc Cristian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Oboroc Cristian în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL datoria conform contractului de împrumut nr. 089905639 din 01.04.2022 în sumă de 13 386, 90, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat proporțional părții admise în sumă de 585, 44 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. S-a admis acțiunea reconvențională depusă de Oboroc Cristian împotriva OCN „Easy Credit” SRL, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive. S-a declarat nulitatea absolută a clauzelor contractuale pct. 3.02 lit. a), 3.02 lit. b) și pct. 3.05 lit b) din contractul de împrumut nr. 089905639 din 01.04.2022, încheiat între OCN „Easy Credit” SRL și Oboroc Cristian /f.d.55-58/.

Instanța de fond și-a întemeiat soluția pe faptul că, raportul juridic dedus judecății este unul dintre un profesionist și un consumator, iar contractul de credit încheiat între părți reprezintă un contract standard, ale cărui clauze nu au fost negociate individual, fiind preformulate de creditor, astfel încât consumatorul nu a avut posibilitatea reală de a influența conținutul acestora. În consecință, în lumina prevederilor Codului civil și ale legislației speciale în materia protecției consumatorilor, instanța a reținut că, clauzele privind dobânda contractuală, comisionul de administrare și penalitatea de întârziere nu respectă cerințele de transparență, claritate și predictibilitate, neindicând în mod expres

mecanismul de calcul, condițiile de modificare și limitele aplicabile, iar prin efectele lor creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului, depășind în anumite situații limitele legale stabilite de Legea nr. 202/2013, inclusiv sub aspectul cumulului costurilor și al sancțiunilor pecuniare, motiv pentru care aceste clauze au fost calificate ca fiind abuzive și lovite de nulitate absolută, cu consecința respingerii pretențiilor aferente acestora și admiterii acțiunii doar în partea referitoare la debitul principal dovedit.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 02 iulie 2025 reprezentantul OCN „Easy Credit" Nicolae Alexanchin a contestat hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 01 iulie 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit" SRL și respingerea cererii reconvenționale declarate de Oboroc Cristian /f.d.67-71/.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord concluzionează că, soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii depuse de către OCN „Easy Credit" SRL și admiterea acțiunii reconvenționale depusă de Oboroc Cristian este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

În temeiul art.9 alin.(1), (2) lit.a) Cod civil, (1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.

Art.10 Cod civil declară că, (1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul art. 858 alin.(1), (2) Cod civil, (1) temeiul executării rezidă în existența unei obligații. (2) obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Deci, prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. Dar, pentru ca o obligație să poată fi executată, mai întâi de toate, este necesar ca aceasta să existe. Obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care a luat naștere, precum ar fi cele ce privesc obiectul, locul, timpul și modul de executare.

Conform art. 321 alin.(1) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1 000 lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În accepțiunea art. 1763 alin.(1)-(3) Cod civil, (1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Conform art. 1242 alin.(1) Cod civil, (1) prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În temeiul art. 1247 alin.(1) Cod civil, (1) împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Potrivit art. 1027 alin.(1), (2) Cod civil, (1) contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. (2) Sunt esențiale clauzele care sunt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

Prevederile art. 1069 alin. (1), (6) din Codul civil declară că, (1) clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze

conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. (6) clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părți și care nu a fost negociată individual.

În conformitate cu art. 1072 alin.(1) Cod civil, (1) între un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către un profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Potrivit art. 1075 alin.(1) Codul civil, la evaluarea caracterului abuziv a unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin.(1), art. 1073 și 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art. 1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; și e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Art. 1077 alin.(1) pct. 6) Cod civil stipulează că, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

În temeiul art. 1076 alin.(1) Cod civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

În aceeași ordine de idei, conform art. 15 alin.(7) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12.07.2013, se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator; b) stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.

Totodată potrivit art. 3 din Legea nr. 202 din 12.07.2013, rata dobînzii aferente creditului reprezintă rată a dobînzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit, iar art. 13 din Lege indică că, în contractele de credit cu dobîndă flotantă se vor aplica următoarele reguli: a) dobînda va fi compusă dintr-un indice de

referinţă, stabilit conform metodologiei Băncii Naţionale a Moldovei, la care creditorul poate adăuga o anumită marjă fixă pe toată durata derulării contractului; b) modul de calcul al dobînzii trebuie indicat în mod expres în contract, cu precizarea periodicităţii şi/sau a condiţiilor în care survine modificarea ratei dobînzii flotante, atît în sensul majorării, cît şi în cel al reducerii acesteia; c) elementele care intră în formula de calcul al dobînzii flotante şi valoarea acestora vor fi afişate pe site-urile şi la toate oficiile creditorilor.

Din actele dosarului rezultă că, între OCN „Easy Credit” SRL și Oboroc Cristian a fost încheiat contractul de credit nr. 089905639, în temeiul căruia creditorul a pus la dispoziția debitorului o linie de credit în valoare de 40 000 lei, contractul fiind încheiat pe un termen de 60 luni, iar la data de 28.12.2022 debitorul a efectuat o tragere în sumă de 20.000 lei. Ulterior, potrivit materialelor cauzei, debitorul nu și-a executat integral obligațiile, fiind somat la 27.11.2024 pentru o datorie pretinsă în mărime de 16262,78 lei, iar prin hotărârea instanței de fond s-a reținut un sold restant în cuantum de 13 386,90 lei, fiind admisă acțiunea doar parțial și respinse pretențiile privind dobânda, comisionul de administrare și penalitățile ca urmare a constatării caracterului abuziv al clauzelor contractuale.

Astfel, cu referire la normele citate, raportate la circumstanțele cauzei și probele administrate, instanța de apel concluzionează că, Oboroc Cristian nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale, astfel că, la data de 10.12.2024 soldul datorat la linia de credit constituie 13 386,90 lei. Or, reieșind din prevederile contractului, dar și din certificatul anexat la materialele cauzei /f.d.7-8/, instanța de apel apreciază una corectă și întemeiată reținerea instanței de fond că, soldul datorat de către Oboroc Cristian, fără costuri este de 13 386,90 lei.

În aceeași ordine de idei, instanța de fond a reținut în mod corect că, raportul juridic dintre părți este unul între un profesionist și un consumator, or, în situația în care persoana fizică contractează un credit în scopuri personale, aceasta are calitatea de consumator, iar creditorul este profesionist.

În aceste împrejurări, cu privire la dobânda contractuală stabilită în cuantum de 19,50% anual la pct.3.02 lit.a), deși apelantul susține caracterul legal al acesteia, instanța reține că, prevederile contractuale nu respectă cerințele art. 13 din Legea nr. 202/2013, întrucât nu indică în mod clar indicele de referință aplicabil și marja fixă a creditorului, nu precizează modul concret de calcul al dobânzii și nici periodicitatea și condițiile în care aceasta poate fi modificată, ceea ce contravine exigențelor de transparență și predictibilitate impuse de lege.

Totodată, nu a fost demonstrat că, aceste elemente au fost aduse la cunoștința consumatorului într-o manieră clară și inteligibilă, iar lipsa acestor informații esențiale

împiedică debitorul să evalueze impactul economic real al contractului, motiv pentru care clauza este în mod corect calificată ca abuzivă.

Referitor la comisionul de administrare în mărime de 0,30% lunar din valoarea liniei de credit prevăzut la pct.3.02 lit.b), instanța de apel reține că, acesta este calculat, în medie, la aproximativ 0,01% zilnic, fiind inclus în suma minimă de plată, fără a fi justificat prin servicii reale și distincte prestate consumatorului.

De altfel, din conținutul contractului rezultă că, acest comision acoperă, în realitate, costuri interne ale creditorului, precum administrarea sistemelor, verificarea și raportarea, care constituie obligații proprii ale profesionistului și nu pot fi transferate asupra consumatorului în lipsa unei contraprestații concrete, ceea ce confirmă concluzia instanței de fond privind caracterul abuziv al acestei clauze.

În ceea ce privește penalitatea de întârziere stabilită în cuantum de 12 lei pentru fiecare zi de întârziere stipukată la pct.3.05 lit.b), analiza efectuată în referința CNPF relevă că, aceasta reprezintă aproximativ 0,05% zilnic raportat la suma de 20.000 lei, depășind limita legală de 0,04% pe zi prevăzută de art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013, în special în condițiile în care se cumulează cu alte costuri, inclusiv comisionul de administrare.

Mai mult, contractul prevede concomitent atât majorarea dobânzii cu 5 puncte procentuale în caz de neexecutare, cât și aplicarea penalității zilnice, ceea ce conduce la o dublă sancționare pentru aceeași faptă și la un efect excesiv și disproporționat, contrar principiului bunei-credințe și dispozițiilor art. 942 alin.(4) Cod civil.

Totodată, din analiza materialului probator rezultă că, aceste clauze nu au fost negociate individual, fiind parte a unui contract standard utilizat pentru o multitudine de consumatori, iar consumatorul nu a avut posibilitatea reală de a influența conținutul acestora, ceea ce atrage incidența prezumției de caracter abuziv prevăzută de art. 1069 Cod civil.

În plus, creditorul nu a făcut dovada respectării obligațiilor de informare precontractuală, inclusiv furnizarea informațiilor prevăzute de lege cu cel puțin 15 zile înainte de încheierea contractului, astfel cum rezultă din materialele cauzei.

Subsecvent, instanța de fond a reținut în mod corect că, aceste clauze creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului, întrucât sancțiunile pecuniare sunt suportate exclusiv de debitor, fără mecanisme echivalente în sarcina creditorului, iar cumulul dobânzii majorate, al penalităților și al comisionului de administrare conduce la o sarcină financiară excesivă și imprevizibilă.

Criticile formulate de apelant nu sunt de natură să răstoarne aceste constatări, întrucât nu combat în mod efectiv concluziile instanței de fond și nici nu infirmă

constatările autorității de supraveghere, limitându-se la susțineri generale privind legalitatea clauzelor contractuale, fără a demonstra respectarea cerințelor imperative privind transparența, echilibrul contractual și limitele legale ale costurilor creditului.

În aceste condiții, instanța de apel constată că, hotărârea instanței de fond este rezultatul unei aprecieri corecte a probelor și a unei aplicări juste a normelor legale incidente, inclusiv a legislației speciale, motiv pentru care apelul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea integrală a hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.94 CPC, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, care urmează a fi menținută de către instanța de apel, Colegiul civil stabilește că, prima instanță just a dispus încasarea din contul lui Oboroc Cristian în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL a cheltuielilor de judecată calculate proporțional părții admise cu titlu de taxă de stat în sumă de 585, 44 lei și inclusiv taxa de timbru în cuantum de 200 lei.

Prin urmare, luând în considerare că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, Colegiul civil ajunge la concluzia că, cererea de apel formulată de OCN „Easy Credit” SRL urmează a fi respinsă ca nefondată, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 01 iulie 2025.

Conducându-se de prevederile art.385 lit.a) Codul de procedură civilă, completul de judecată al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

decide:

Respinge apelul declarat de OCN „Easy Credit” SRL.

Menține hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 01 iulie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Easy Credit” SRL împotriva Oboroc Cristian privind încasarea datoriei și acțiunea reconvențională depusă de Oboroc Cristian împotriva OCN „Easy Credit” SRL, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive.

Decizia este definitivă, fiind cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele ședinței, judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș** **Ivan Parii**